

GÁZUJSÁG

V. ÉVF. 17-18. SZ. A GÁZMŰVEK DOLGOZÓINAK LAPJA 1949. SZEPTEMBER 3.

GÁZSZOLGÁLTATÁSUNK 150.000-IK FOGYASZTÓJA:

Bertalan Márton elvtárs, békeutcai lakos

A Gázművek dolgozóinak ajándéka a 150.000-ik gázfogyasztónak

A magyar gázipar termelésében és fejlődésében első helyen áll üzemünk, a Székesfehérvári Gázművek, amely egyben egyike az ország legnagyobb energiatermelő és vegyi vállalatának. Külföldi mértékkel mérve országunk gáztermelése még csekély. Hazánkban az egy lakosra eső évi gázfogyasztás alig 20 m³, míg a külföldi átlag 150-200 m³. Ma a gázzal ellátott magyar városok száma 14, szemben azzal, hogy külföldön kisebb városok, sőt nagyobb falvak is el vannak látva gázzal. A tervszerű hőenergia gazdálkodás világszerte a gázhasználat fokozása felé halad. A magyar gázipar fejlődésének lehetősége is adva van a hazai szeneink gázgyártásra való előkészítésének megoldásával, a földgáz fokozottabb felhasználásával, a tervszerű hőfelhasználással.

A felszabadulás utáni években üzemünk dolgozói nagy eredményeket értek el a gáztermelés fejlesztése terén. Obudai gázgyárunk ma jóval több gázt termel, mint az 1938-as évben, de ezen túl a Gázművek dolgozóinak minden törekvése az is, hogy a gáztermelés fokozása, a gázellátás nyújtotta előnyök a főváros dolgozóinak életszínvonalának emelkedését is jelentsék.

Felszabadulásunk előtti várospolitikai, városvezetés nem ezt a célt szolgálta. A gázellátással, a gázszolgáltatással elsősorban a belső városrészek lakóit látták el gázzal s a rohamosan fejlődő fővárosunk külső területein egész utcasorok, kerületrészek maradtak nemcsak gázszolgáltatás, hanem minden közmű nélkül.

Ez a tudatos, munkásellenes várospolitikai már a múlté. Népi demokráciánk várospolitikája ma a dolgozók asszonyainak, a dolgozó nőknek biztosítja az előnyt a gázszolgáltatás terén is és ezért gáztermelésünk fejlődése egyben a dolgozók életkörülményeinek javulását is jelenti.

Népi demokráciánk fejlődésének, a munkáshól megválasztott Polgármester által vezetett városi politika célkitűzéseinek egyik jelentős állomását ünnepeltük 1949. augusztus 30-án, kedden, amikor fővárosunk Gázműveinek dolgozói a 150.000-ik gázfogyasztót kapcsolták be gázhálózatunkba. Az ünnepség színhelye és kerete hűen kifejezte a magyar dolgozó nép akaratát és erejét, hiszen az ünnepség itt folyt le Angyalföldön, a Béke-utcai városi házban, Bertalan Márton dolgozó elvtársunk lakása előtt, aki a mai naptól kezdve a fővárosi Gázművek 150.000-ik fogyasztója.

Az angyalföldi Béke-utcai városi házak III/5 tömbje előtti téren emelt dobogót transzparensnek, zászlók övezik. A dobogó elején ott áll egy vadonatúj, zománcozott gáztűzhely, egy kokszkályha, egy kis vízmelegítő és 2 db gázvasaló. Felettük nagy, széles felirat hirdeti:

**„A Fővárosi Gázművek Községi Vállalat ajándéka a 150.000-ik gázfogyasztónak.”
S ez a 150.000. fogyasztó Bertalan Márton**

S ez a 150.000-ik fogyasztó Bertalan Márton elvtárs, az 5 gyermekes családfeje, aki az ünnepség során a részére átadott ajándékot azzal vette át, hogy az eddigi eredmények csak kezdete a további fejlődésünknek, amit a fokozott munkával, fokozott teljesítményeinkkel biztosítunk.

Az ünnepséget a gázművek énekkarának „Köztársasági induló”-ja, „Munkabrigád induló”-ja és Novikov: „Szállj te büszke ének”-e nyitotta meg. Ezután a gázművek jóképességű kultúrgárdája kitűnő műsorral ajándékozta a Béke-utcai városi házak lakóit. József Attila: „Mondd mit érzel?” c. versét Varga Ilona elvtársnő szavalta el. Gosztonyi Géza, Varga Ilona és dr. Somlyódi Ferenc „Új cipő” c. jelenete következett. Majakovszki: „Iván Kozirev új lakásba költözik” c. versét Olasz János elvtárs szavalta el. „Hogyan látja Amerika?” c. szatírárt Olasz János, Merkl Péter, Ács Béla adták elő, sok tapsot aratva. Majd „A kulák forintja” szereplői: Ács Béla, Olasz János, dr. Görgényi Gyuláné, Kiss Jánosné, Szőke János, Danka János, Schakk Ferenc és dr. Görgényi Gyula kaptak sok tapsot. Dulya István énekszámával a kultúr műsor véget ért, amely után elsőnek

Láng László elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja XIII. ker. pártszervezetének titkára méltatta az ünnep jelentőségét. Ez az esemény — mondotta —, amit az ünnepelünk a gyakorlatban azt jelenti, hogy Budapest minden második, Angyalföld minden hatodik lakásában gáz van. Mi nem vagyunk ezzel megelégedve, tovább akarunk menni. Az 5 éves terv végrehajtása során a Tarnai-rét, a ma még üresen álló telkek helyén új városi épületek, városrészek jelentik majd Angyalföld fejlődését. Az eddigi eredményeinket elsősorban köszönjük a nagy Szovjetuniónak, amely lehetővé tette számunkra, hogy saját sorsunk irányítását a magunk kezébe vehettük. Azok az eredmények, amelyeket Pártunk és annak bölcs vezetőjével, Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével eddig elértünk, csak kezdete a további eredményeinknek. (Taps.)

Bodnár László tanácsnok, a XII. ügyosztály vezetője a főváros vezetősége, a polgármester megbízásából üdvözlö a Gázművek dolgozóit s Angyalföld népét a mai ünnep alkalmával. Emlékeztet arra, hogy amikor itt járt — 1946 elején — egy elhanyagolt városrészt látott ezen a területen. Ma pedig a közművekkel ellátott új lakóházak épülnek s az elhanyagolt Angyalföld csak a múlt rossz emléke lesz. A Gázművek dolgozóinak a 150.000-ik gázfogyasztó bekapcsolása alkalmával sok szerencsét kíván s az eddigi eredményeken felül még eredményesebb fejlődést, boldogulást Angyalföld népének. (Taps.)

Ezután Virág Sándor elvtárs, a gázművek vállalatvezetője lépett a mikrofon elé:

Mi gázgyári dolgozók — kezdte beszédét — összejöttünk egy kis ünnepségre a Béke-utcai tömb lakóival, hogy 3 éves tervmunkánk egyik eredményeképpen jutalomban részesítsünk egy munkáscsaládot, amely a mai naptól kezdve gázszolgáltatásunk 150.000-ik fogyasztója. Ez is csak egy fogyasztó a sok közül, mondják talán többen, vagy esetleg egy fogyasztóval több. És mégsem csak azt jelenti, hanem jelenti a tervezőgazdálkodáson keresztül a szocialista munkát, a dolgozók és fogyasztók közösségét, jelenti azt, hogy az üzem nem egy tőkésé, amely a vásárlókban piaci

alanyt lát csak. Jelenti azt, hogy a gyár a dolgozóké, a termelés a szükségletek szerint folyik az életszínvonal emelkedéséért, hogy a mai technikai és kulturális eredményekben minden dolgozót részesíteni tudjunk.

Amikor az elmúlt rendszerben jóformán csak a Belváros jutott gázhoz, amely a lakásba a kényelmet, tisztaságot, gyorsaságot viszi a főzésen, sütésen, vízmelegítésen, fűtésen keresztül, ma már a munkáslakta kerületekben a dolgozókhoz is mindinkább eljut a tervszerű munka és szervezés útján. Ma a dolgozó nincsen mellőzve, mint a reakciós időkben, amikor a Svábhegyre, a szétszórt villákba felvezették a gázt, habár ott nem volt sűrűn lakott terület s ezért nem is volt gazdaságos, de a munkásnegyedekbe nem hozták ki. Ma pedig nem a polgármegyedek felé, hanem a munkáskerületekbe vezetjük a gázt s ennek a tervszerű munkának az eredménye a mai kis ünnepségünk is. 1938-ban 129.000 volt a gázfogyasztók száma, ma, 1949-ben elértük a 150.000-ik fogyasztót. Ez jelenti azt is, hogy Budapest 300.000 lakásából 150.000-ban, tehát minden második lakásban van gáz. Az a tervszerű munka, amit a Kommunista Párt indított el Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével, irányításával meghozta gyümölcsét. Elértük a kitűzött feladatot, az 1938-as életszínvonalat, sőt túl is haladtuk azt. A gázgyár dolgozói tisztában vannak vele, hogy a szocialista munkaverseny ügye a nemzet ügye, hogy a szocializmus építése hazánkban elválaszthatatlan a nemzeti függetlenség, a népszabadság gondolatától és a béke ügyétől.

A gázgyári dolgozók vállalták a szocialista verseny feltételeit, gondos munkával kidolgozták a versenyttervet, amit teljesíteni akartak és teljesítettek is. Ez mutatkozik meg ezen az ünnepségen, amely mértéfkövet jelent Budapest és a gázgyári dolgozók életében, amikor elértük a 150.000-ik gázfogyasztót.

A gázfogyasztók száma 1938-ban 129 ezer 492 volt, 1946-47-ben 138.127, ami 7% emelkedésnek felel meg, 1947-48-ban 143.681, ami 11% emelkedést jelent. És ma, augusztus 30-án 150.000, ami 15%-os emelkedés. Angyalföldön pl. 1938-ban alig 2000 volt a fogyasztók száma, ami az OTI Gyöngyösi-úti telepek bekapcsolásával 1945-ig 3200 fogyasztóra emelkedett, azonban a háborús károk által 20-25% kiesést szenvedett s így kb. 2600-ra csökkent a fogyasztók száma.

Ma már az újjáépítés korszakában 4000-re emelkedett fel Angyalföldön a gázfogyasztók száma, ami azt jelenti, hogy a közel 80.000 lakosú városrészben a 24 ezer lakású területen már minden hatodik lakásban van gáz. Hogy a gázszolgáltatás a többi lakásokba is eljusson, szükséges a további tervszerű munka, aminek alapjait már részben lefektettük. Ma csőhálózatunk Angyalföldön 78.058 méterre emelkedett, ami azt jelenti, hogy az utcák nagy részénél már ott vagyunk és csak a lakásokhoz kell az elágazó vezetékeket szerelni.

A kapitalizmus megsemmisítésével, roncsainak és reakciós szemétnének eltakarításával lebontjuk majd az egészségtelen, közművek nélküli, kényelmet nem biztosító bérkasznnyákat, hogy helyettük a modern technika minden kényelmével és

egészségügyi követelményeivel felszerelt munkáslakásokat építsünk. És ez a mai ünnepség mértéfköve ennek a fejlődésnek s ennél a mértéfkövnél találkozott most a dolgozó a fogyasztóval, mert megértik, hogy egymásért vannak, nincsen közöttük a tőkés, amely mind a kettőt kiszákmányolta, hanem együtt haladnak a „többet termelj, jobban élsz” gondolatával a szocializmus felé.

Amikor ezeknek a gondolatoknak jegyében átadom most Bertalan Márton elvtársnak és családjának a gázgyár dolgozóinak ajándékát: egy zománcozott tűzhelyet, egy kis vízmelegítőt, 2 vasalót, egy kokszkályhát és 100 m³ gáz díjtalan használatát, legyen ezen ajándék bizonyítéka annak, hogy tervmunkával megyünk a szocializmus felé, amely a jólétet, a kényelmet, a békét jelenti minden dolgozónak, amelynek irányítója Pártunk, a Kommunista Párt és annak bölcs vezére Rákosi Mátyás elvtárs. (Nagy taps és éljenzés.)

Most az ajándékozott, Bertalan Márton elvtárs lép a mikrofon elé. Köszönetét fejezi ki a Gázművek dolgozóinak, a Magyar Dolgozók Pártja felé. Mi, dolgozók eddigi eredményeinket elsősorban köszönjük annak a pártnak, amely minden ígéretét meg is valósítja. Az átkos fasizmus örökségét, a jegyrendszert is megszüntette s asztalunkon ott van a friss fehér kenyér. Köszönettel fordulunk a dicsőséges Szovjet hadsereg felé, amely felszabadulásunkat hozta el nekünk. (Nagy taps.)

Török Júlia, Olasz János elvtársak szavalata után a Gázművek énekkarának két számával az ünnepség véget ért. A gázgyár dolgozóinak ajándékát bevitték Bertalan elvtárs lakásába, felszerelték s néhány perc múlva Bertalan elvtársnő már a sok könnyebbséget, kényelmet jelentő gázlángon készíthette a vacsorát.

A lakás megtelik ismerősökkel, szomszédokkal, akik meleg tekintettel kívánnak sok szerencsét Bertalan elvtársnőnek, aki boldogan, örömtől sugárzó arccal mondja: „Én vagyok a Gázművek legmegelégedettebb fogyasztója.”

Még Virág Sándor vállalatvezető, Szilágyi László műszaki igazgató elvtárs, Dobó László műszaki főtanácsos adja meg a gáz használatára vonatkozó ismertetést és Bertalan elvtársnő boldog örömmel gyűjtja meg, a lakását most még otthononabbá tevő gáztűzhely égőit.

A Gázművek dolgozóinak ajándéka Bertalan Márton elvtárs otthonában jó helyre került. A Köztisztasági Hivatal Ecséri-úti telepének dolgozója, 5 gyermekes családfeje. A legidősebb fia 18 éves, legkisebb gyermeke 3 1/2 éves. Bertalan elvtárs, nemcsak a magyar munkásosztálynak, de pártunknak, a Magyar Dolgozók Pártjának is hű tagja. 1945-ben, közvetlen a felszabadulás után lépett be a Magyar Kommunista Pártba. Mindennapi munkáján túl, aktív, odaadó munkával, tudásával szolgálja Pártunk ügyét is és mint népnevelő is tevékeny munkát végez nemcsak a munkahelyén, hanem lakóterületén is.

Amikor elhagytuk Bertalan elvtárs lakását, a Béke-utcai városi házak lakásai-ból kiszűrődő villanyvilágítás fénye világította be a házak előtti teret s a mai naptól kezdve az egyik lakásban a gázláng újabb kénye is hirdeti, hogy Angyalföld utcai, terei, lakóházainak közművekkel való ellátása újabb fejlődés előtt áll.